

Сувязі

Культура як пункт прыцягнення

На базе Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта культуры і мастацтваў адкрыўся культурна-адукацыйны цэнтр Пакістана. Такі крок прымеркаваны да 30-годдзя ўстанаўлення дыпламатычных адносін паміж Рэспублікай Беларусь і Ісламскай Рэспублікай Пакістан.

— Гэта ўжо чацвёрты культурны цэнтр падобнага тыпу. Раней такі цэнтр быў адкрыты ў Гомельскім медыцынскім універсітэце. Яшчэ адзін адкрылі ў Цэнтральнай бібліятэцы горада Барысава. І зусім нядаўна, у лістападзе мінулага года, такі ж цэнтр з'явіўся ў Мінскім дзяржаўным лінгвістычным універсітэце, — распавёў **Надзвычайны і Паўнамоцны Пасол Ісламскай Рэспублікі Пакістан у Рэспубліцы Беларусь Саджад Хайдэр ХАН**. — Гэты цэнтр з'яўляецца самым важным, на мой погляд, таму што адкрылі мы яго ў навучальнай установе, дзе студэнты непасрэдна вывучаюць культуру і мастацтва. І яшчэ хочацца адзначыць: такога роду мерапрыемствы з'яўляюцца прыкладам таго, што адносіны паміж нашымі краінамі развіваюцца ва ўсіх сферах, у тым ліку ў адукацыі і культуры.

Адносна планаў пасол адзначыў, што шэраг мерапрыемстваў рэалізуюцца з нагоды 30-годдзя ўстанаўлення дыпламатычных адносін паміж нашымі краінамі: «Напрыклад, на паліцах культурнага цэнтра прысутныя маглі заўважыць незвычайны фургон, аздабленне якога выканана ў тэхніцы «мастацтва на колах». У Пакістане фургоны размалёўваюцца ў асаблівай тэхніцы, што таксама з'яўляецца часткай нацыянальнай культуры. І мы выршылі, што такі транспарт павінен з'явіцца і ў Беларусі, таму зусім хутка — у маі — па вуліцах Мінска пачне ездзіць трамвай, упрыгожаны ў такой тэхніцы». Яшчэ пасольства сёлет прыме ўдзел у шэрагу фестываляў — «Славянскім базары ў Віцебску», Фестывалі нацыянальных культур у Гродне.

— З Пакістанам мы супрацоўнічаем не першы год. Нас звязваюць сяброўства і ўзаемааруменне. І не першы культурны праект мы арганізуюем сумесна. Адкрыццё такога цэнтра важнае для нашага ўніверсітэта як дэманстрацыя міжкультурных сувязяў, якія існуюць паміж нашымі краінамі, — распавяла **прарэктар па навуковай рабоце БДУКМ Алена КОРСАКОВА**. — У нас вядзецца падрыхтоўка па спецыяльнасці «Міжкультурныя сувязі», таму наш цэнтр, думаю, стане наглядным прыкладам супрацоўніцтва паміж Усходам і Захадам. І нашы студэнты змогуць пазнаёміцца на канкрэтных прыкладах не толькі з самабытнай культурай, прыродай гэтай краіны, але і ўбачаць творы дэкаратыўна-прыкладнага мастацтва, тэхніку акварэльнага жывалісу і шмат іншага, што дапаможа ім зразумець іншую культуру.

Алена ДРАПКО.

Прэ'ера

Місія — не забываць

У Маладзёжным тэатры эстрады прайшоў прэ'ерны паказ гістарычнай меладрамы «Без тэрміну даўнасці». Рэжысёр-пастаноўшчык — мастацкі кіраўнік тэатра, драматург, уладальніца медаля Францыска Скарыны Уладзіслава АРЦЮКОЎСКАЯ. У аснове сюжэта — падзеі Вялікай Айчыннай вайны.

Уладзіслава Ігараўна распавядае, што ідэя звароту да такога матэрыялу ўзнікла пасля прагляду перадачы «Лісты вайны», дзе адзін з герояў успамінаў пра свайго таварыша і яго гісторыю. Ён быў ваенным контрразведчыкам, які зусім нічога не ведаў пра лёс сваёй сям'і — жонкі і дзвюх маленькіх дачок. Але аднаго дня 1944 года яму пашчасціла апынуцца на радзіме. Суседзі распавялі, што дзяўчынак немцы забралі ў лагер, дзе ў дзяцей забіралі для параненых салдат вермахта кроў, а жонка загінула. Тады галоўны герой разумее, што ён застаўся зусім адзін, і цяперашняй яго місіяй становіцца ваяваць за Перамогу, каб астатнія мелі надзею жыць. Падчас вызвалення польскага канцлагера контрразведчык знайшоў сваю жонку жывой і вырашыў шукаць дзяцей. Па ўсіх дакументах дзяўчынкі лічыліся загінулымі. Герой не здаецца, вядзе расследаванні і выходзіць на след нямецкай праграмы Le Vens Von, паводле якой дзяцей арыўскай знешнасці адсылалі для германізацыі. У выніку яму ўдаецца адшукаць нямецкую сям'ю, якая ўдачарыла яго дзяцей, і вярнуць іх.

Назва «Без тэрміну даўнасці» нясе глыбокі сэнс.

— Ёсць такое выслоўе, маўляў, усё забудзецца, пабудуюцца новыя гарады, пачнецца новае шчаслівае жыццё. Але галоўны герой, маёр Святлоў, ваенны контрразведчык, кажа: «Не, забываць нельга, інакш усё паўторыцца зноў». Гэта наша важная місія — не забываць. Важна, каб гэтыя фатаграфіі зноў ажывалі, нагадвалі пра мінулае, — адзначае рэжысёр.

Дзеянне ў спектаклі пачынаецца са старога здымка на экране, а далей

кожная фотакартка дапаўняецца персанажамі. Падзеі і здымак на вачах глядачоў быццам ажываюць. На працягу ўсёй пастаноўкі складваецца ўражанне, што мы адкрылі і гартаем альбом, дзе кожны фотаздымак нясе за сабой цэлую гісторыю.

— Гэта было зроблена з мэтай нагадаць пра мінулае. Бо мы, сучаснікі, глядзячы на старыя фатаграфіі, успрымаем іх як частку нейкай далёкай гісторыі. А нам хацелася, каб гэтыя гісторыі жылі, каб глядач у зале адчуваў увесць боль, горыч і пакуты з гэтых фотаздымкаў, нібы стаў удзельнікам тых падзей.

Распавядаючы аб складанасці ажыццяўлення ідэі, Уладзіслава Ігараўна адзначае, што яшчэ задоўга да прэ'еры пачала шукаць архіўныя даныя і перачытала вялікую колькасць літаратуры на тэму ваеннай контрразведкі. Далей важным і хвалючым этапам сталі пошукі музычнага суправаджэння.

— Мы вельмі доўга з кампазітарам Аляксандрам Сухаравым падбіралі музыку, але ўсё было не тое. А па задуме музыка павінна звязаць 15 розных месцаў дзеяння.

Усё да дэталю ўзаемазвязана паміж сабой і дапаўняе акцёрскую ігру. Дамінантным адценнем быў абраны колер сепія, як аказалася, не проста так. Ён, як і музыка, аб'ядноўвае

і месцы дзеяння, і дэкарацыі, і нават касцюмы герояў. Што датычыцца персанажаў, то капітана Дзмітрыевіча іграе Уладзімір Варанкоў, фрау Мадэр — Аляксандра Гайдук. А ў галоўнай ролі маёра Святлова задзейнічаны два артысты: на прэ'еры яго ўвасобіў Арцём Пінчук, а ў другім складзе будзе выступаць Руслан Чарнецкі.

— Першы сур'ёзны досвед пастаноўкі ў нас быў з мюзіклам «Гур'янаў» — гісторыя аб праваслаўным святары-старцы. Калі мы пачыналі яго рабіць, ніхто не верыў, што нешта атрымаецца, таму што маладзёжны тэатр эстрады асацыіруецца са спектаклямі, жанрамі больш вясёлымі. А мы ўзялі высокадухоўную тэму. Трэба сказаць, я дзейнічала з асцярожнасцю, бо не ведала, як гэта ўспрымуць акцёры. Але ўсё атрымалася, хоць я не сумнявалася, што менавіта гэтыя людзі змогуць выдатна сыграць і перадаць усю ідэю...

І ў новай пастаноўцы акцёры таксама ярка раскрываюцца ў сваіх ролях. А завяршаецца спектакль словамі, што няма гэтым падзеям тэрміну даўнасці і ніколі не будзе, а важная місія кожнага з нас — не забываць, быць саўдзельнікамі захавання памяці і дазваляць ажываць старым фотаздымкам.

Вераніка КУХАРЧЫК, фота аўтара.

Фотафакт

КАРАЛІ ВУЛІЧНЫХ ПЛЯЦАЎ

Нібы вулей вясной працуюць: некалькі дзён гудзеў Мінскі палац культуры і спорту чыгуначнікаў, дзе праходзіў рэспубліканскі чэмпіянат па вулічным танцы STREET CONNECT.

Сюды з усёй Беларусі з'ехаліся крэатыўныя дзеці і моладзь, каму падабаюцца футболкі неабсяжных памераў, кіслотныя трэнікі, бейсболкі і ў тэму яркія красоўкі. Прыкід плюс талент — і ты герой, дакладней герайня (у вулічных танцах у асноўным спаборнічалі калектывы, якія складаліся з дзяўчат) танцпляцоўкі! Show dance і Pop dance, Hip-hop і House, Choreo contest, Street performance і K-pop cover dance — у розных катэгорыях спаборнічалі ўдзельнікі чэмпіянату STREET CONNECT.

Адзіночкі танцавалі сола. І журы прыйшлося нялёгка, адсочваючы майстэрства камандных шоу-выступленняў. Гледачы падтрымлівалі сваіх фаварытаў, не шкадуючы галасавых звязак і апладысмантаў. На дастойнае выкананне нават сапернікі рэагавалі пазітывам і падтрымкай. «Вулічнікі» — не мажоры

папсовыя — справядлівыя! Да таго ж сябе паказаць ды на іншых паглядзець — заўжды ідзе ў залік творчага развіцця.

Абаяльная і таленавітая Аляксандра Антановіч усяго два гады (са сваіх 8) займаецца ў танцавальным калектыве No Flex з Гродна. Іх маладая кіраўніца —

хвацкая танцоўшчыца трэнер Насця Фларыда — многаму навучыла Сашу і іншых сваіх вучаніц. Невыпадкава яны трапілі ў фінал, і танец гурта No Flex атрымаўся па выкананні і драматургіі сапраўдным міні-спектаклем. Ганаровае трэцяе месца — добрая адзнака для вядома-

га ў Гродне і за яго межамі No Flex Danze Center. Другое месца заняла школа танцаў з Марілева The Frndz за гарэзліваю пастаноўку «Ну, пачакай!». Юныя «Кухары» з Баранавіцкай Ananko dance school (недарэмна паўсюдна цягалі за сабой рэквізітныя, вялікіх памераў, сэндвічы і хот-догі) атрымалі першае месца — Гран-пры чэмпіянату па вулічных танцах STREET CONNECT.

Тамара ХАМІЦЭВІЧ, фота аўтара.

ЧЫРВОНКА
Чырвоная змена

РЭГІСТРАЦЫЙНАЕ ПАСВЕДЧАННЕ № 12
ад 19 лютага 2009 года выдана
Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусь.

Заснавальнікі газеты —
рэдакцыйна-выдавецкая ўстанова «Выдавецкі дом «Звязда»,
грамадскае аб'яднанне «Беларускі рэспубліканскі саюз моладзі».
Дырэктар — галоўны рэдактар
КАРЛЮКЕВІЧ Аляксандр Мікалаевіч.
Адрас рэдакцыі: 220013, г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10А.
Кантактныя тэлефоны: 292 44 12, 311 17 41.
E-mail: info@zviazda.by

Выдавец — рэдакцыйна-выдавецкая ўстанова «Выдавецкі дом «Звязда».
Газета адрукавана ў Рэспубліканскім унітарным прадпрыемстве
«Выдавештва «Беларускі Дом друку».
ЛД № 3820000007667 ад 03.04.2004.
220013, г. Мінск, прасп. Незалежнасці, 79/1.
Тыраж 11.766.
Нумар падпісаны ў 19.30 24.04.2024 г.